

og til gavn for de fremtidige brugere i særdeleshed.

Så til det næste store område, nemlig grænse-
dragningen mellem, hvilke børn kommunerne
og regionerne skal sikre plads til. Til kommuner-
ne overføres døgntilbud til børn og unge med
sociale og adfærdsmæssige problemer, herunder
tidligt skadede tilknytningsforstyrrede og børn
med ADHD eller omsorgssvigt, hvor regionerne
får leverandøransvaret for at videreføre døgntil-
buddet, inklusive aflastning til børn og unge
med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Kl. 10.35

Flere har med rette udtrykt bekymring for,
hvordan denne grænse-
dragning kommer til at
finde sted, hvordan man vil kunne vurdere, om
barnet eller den unge hører til i den ene eller den
anden gruppe. Vi håber, at vi under udvalgsbe-
handlingen vil kunne få lidt mere klarhed over
det.

Men noget af det, rigtig mange forældre og
organisationer er bekymrede over, er, om der
med den nye struktur også vil være institutions-
pladser nok til de behov, der opstår akut. Ram-
meaftalerne mellem kommuner og regioner er
en god idé, for på den måde kan man være med
til at sikre, at regionerne og kommunerne hvert
år overvejer, om de har de tilbud, der skal til, til
deres borgere.

Det er også positivt, at der i lovforslaget efter
høringsrunden nu er skrevet, at der skal tages
stilling til, hvad man gør, når et akut behov op-
står. Ligeledes er det positivt, at der nu skal ud-
arbejdes forslag til rammeaftaler for de næste
3 år. Det vil alt andet lige gøre det nemmere at
planlægge. Men vi er alligevel stadig væk be-
kymrede.

Vi er bekymrede for, om der vil være plads
nok. Erfaringerne fra grundtakstmodellen viser,
at der kan være problemer med, at kommunerne
tror, at de har behov for færre pladser, end de
egentlig har. Vi er bekymrede for, om der sikres
plads til de borgere, der akut har brug for f.eks.
et botilbud. Det er vi, fordi regionerne ikke har
råd til at lade pladser stå tomme, som kan bru-
ges, hvis der akut opstår problemer.

Vi håber, at regeringen sammen med os vil se
på, hvordan vi kan sikre økonomi til en overka-
pacitet, der kan sikre, at pladserne er der, også
når behovet opstår akut. Det kan gøres ved, at
staten finansierer en buffer til regionerne, der
kan betale for en vis overkapacitet. Baggrunden
for det er jo, at regionerne til forskel fra de priva-
te leverandører har et leverandøransvar. Det le-

verandøransvar fordyrer alt andet lige de regio-
nale tilbud, hvis regionen skal kunne levere
pladser i akutte situationer.

Eller det kan gøres ved, at man betaler en
takst, der hviler på, at kun 90-95 pct. af pladser-
ne er besat, eller ved, at der som en del af ram-
meaftalen aftales et beløb, hver kommune skal
betale for at sikre penge til en vis overkapacitet i
regionen. Det afgørende er, at vi skaber sikker-
hed for, at der er tilbud til alle, også til de borgere,
der har meget specielle eller akutte behov.

Hen imod slutningen vil jeg gerne sige, at vi
har noteret os, at regeringen på flere områder er
kommet høringssvarene i møde. På vigtige om-
råder har regionerne fået en større rolle i social-
politikken. Vi kunne dog godt tænke os, at disse
ændringer kommer til at optræde i lovteksten i
stedet for i bemærkningerne til lovteksten. Et
eksempel på det er, at regionerne har fået kom-
petence til at afvise borgernes optagelse i et til-
bud, hvis der ikke er en rimelig match mellem
borgeren og tilbuddet. Den ændring står i be-
mærkningerne, ikke i lovteksten. Det så vi gerne
at man flyttede om i lovtekstens indhold.

Alt i alt må vi sige, at der er ting, der skal ænd-
res, før vi kan støtte det her lovforslag, men vi
går ind i udvalgsarbejdet med åbent sind. Vi ser
frem til et udvalgsarbejde, hvor vi i fællesskab
kan sikre, at også de allersvageste borgere kan
gå fremtiden i møde med ro i sindet og med sik-
kerhed for, at fællesskabet er der, når de har
brug for det.

Så til L 39 om retssikkerhed. Vi er generelt po-
sitive over for L 39. Vi er især glade for, at det
bliver obligatorisk med handicapråd i alle kom-
muner. Vi vil dog gerne foreslå, at disse handi-
capråd allerede oprettes pr. 1. januar 2006, såle-
des at de vil kunne fungere som sammenlæg-
ningsråd på linje med ældresammenlægnings-
råd.

Under udvalgsarbejdet har vi nogle spørgs-
mål, vi gerne vil have belyst, men vi går positivt
ind i arbejdet med L 39.

Formanden:

Tak til fru Lotte Bundsgaard. Den næste ordfører
er fru Pia Kristensen.

Pia Kristensen (DF):

I Dansk Folkeparti har vi altid været modstan-
dere af, at et lille land som Danmark har tre for-
valtningsniveauer. Derfor er vi selvfølgelig glade
for og ser frem til, at amterne langt om længe
skal nedlægges. Kommunalreformen er for-